Ang Pamamaraan ng Pagsasagawa ng Wuḏú’

Hindi magiging tumpak ang saláh nang walang wuḏú’. Kailangang ito ay sa pamamagitan ng tubig na nakalilinis: ang tubig na nananatili sa kalagayan ng pagkalikha rito gaya ng tubig ng dagat, tubig ng mga balon, tubig ng mga bukal, at tubig ng mga ilog.
Puna : Nagiging marumi ang kaunting tubig kapag nadiitan ng karumihan. Ang maraming tubig naman, ang higit sa 210 litro, ay hindi nagiging marumi hanggang hindi nababago ng karumihan ang kulay nito o ang lasa nito o ang amoy nito.

Sinisimulan ang pagsasagawa ng wuḏú’ sa pamamagitan ng pagsabi ng bismi 'lláh. Kaibig-ibig ang paghuhugas sa mga kamay sa bawat pagasasagawa ng wuḏú’at titiyaking mahuhugasan ang mga ito nang tatlong ulit para sa isang gumising sa pagkatulog sa gabi.
Puna : Kinasusuklaman ang kalabisan sa tatlong ulit sa paghuhugas ng lahat ng katawan sa wuḏú’.

Pagkatapos ay isinatungkuling magmumog nang isang ulit. Ang tatlong ulit ay higit na mainam.
Puna : 1. Hindi nakasasapat sa pagmumumog ang pagpapasok ng tubig sa bibig at pagbubuga nito lamang, bagkus ay kailangang gumalaw-galaw ang tubig sa loob ng bibig. **2.** Kaibig-ibig ang paggamit ng miswák sa sandali ng pagmumumog.

Pagkatapos ay isinasatungkuling suminghot ng tubig at isisinga ito nang isang ulit. Ang tatlong ulit ay higit na mainam.
Puna : Hindi nakasasapat sa pagsinghot ang pagpapasok lamang ng tubig si ilong, bagkus ay kailangang pumasok ang tubig sa pamamagitan ng paghingang paloob na hahatak sa tubig sa loob ng ilong at pagkatapos ay palalabasin ito sa pamamagitan ng pagsingang palabas, hindi sa pamamagitan ng kamay. Ang isinasatungkulin ay isang ulit, ngunit ang tatlong ulit ay higit na mainam.

Pagkatapos ay isinasatungkuling hugasan ang mukha nang isang ulit. Ang tatlong ulit ay higit na mainam. Ang hangganan ng mukhang isinasatungkuling hugasan ay mula sa isang tainga hanggang sa isa pang tainga sa dakong pahalang at mula sa babà hanggang sa mga bahaging karaniwang tinutubuan ng buhok sa dakong patindig.
Puna : Kaiibig-ibig ang pagsuklay-suklay ng kamay sa balbas kapag ito ay malago at isinasatungkulin ito kapag ang balbas ay manipis.

Pagkatapos ay huhugasan nang isang ulit ang mga kamay at mga braso mula sa mga dulo ng mga daliri hanggang sa mga siko. Ang tatlong ulit ay higit na mainam.
Puna : Kaibig-ibig ang paghuhugas sa kanang kamay bago ang kaliwang kamay.

Pagkatapos ay hahaplusin ng mga kamay ang buong ulo, ipapasok ang mga hintuturo sa butas ng mga tainga habang hinahaplos ng mga hinlalaki ang likod ng mga tainga. Ang lahat ng ito ay isang ulit lamang.
Puna : 1. Ang isinasatungkuling haplusin sa ulo ay mula sa hangganan ng mukha hanggang sa batok. **2.** Hindi isinatungkuling haplusin ang lumalaylay na bahagi ng buhok. **3.** Hahaplusin ang anit ng ulo kapag walang buhok.

Pagkatapos ay isinasatungkuling hugasan ang mga paa kasama ang mga bukung-bukong nang isang ulit. Ang tatlong ulit ay higit na mainam.

Mga Paalaala

1. Ang mga bahagi ng wuḏú’ ay apat : A. Ang pagmumog, ang pagsinghot at pagsinga ng tubig, at ang paghugas ng mukha. B. Ang paghugas ng mga kamay at mga braso. C. Ang paghaplos sa ulo at mga tainga. D. Ang paghugas sa mga paa kasama ng mga bukung-bukong. Isinasatungkulin ang pagkakasunod ng mga bahaging ito at ang pag-uuna sa isa sa mga ito sa iba pa ay nagpapawalang-saysay sa wuḏú’.
2. Isinasatungkulin na ang paghuhugas ay tuluy-tuloy. Nawawalan ng saysay ang wuḏú’ sa pamamagitan ng pagtigil sa paghuhugas sa isa sa mga bahagi hanggang sa natuyo na ang nauna sa bahaging ito.
3. Sunnah na sabihin matapos ang wuḏú’: ***Ashhadu an lá iláha illa 'lláh, waḫdahu lá sharíka lah, wa ash-hadu anna muḫammadan ‘abduhu wa rasúluh*.** (*Sumasaksi ako na walang [totoong] Diyos kundi si Allah: tanging Siya, wala Siyang katambal; at sumasaksi rin ako na si Muhammad ay Lingkod Niya at Sugo Niya.*)

Ang Pamamaraan ng Pagsasagawa ng Saláh

Ang mga saligan ng saláh. Nawawalan ng saysay ang saláh sa hindi pagkakasagawa sa mga saligang ito dala ng pananadya o pagkaligta.

Ang mga kinakailangan sa saláh. Nawawalan ng saysay ang saláh sa hindi pagkakasagawa sa mga kinakailangang ito dala ng pananadya. Magsasagawa naman ng *sujúdu 'ssahw* (patirapa para sa pagkaligta) dahil sa hindi pagkakasagawa sa alin sa mga ito dala ng pagkakamali.

Ang mga sunnah sa saláh. Hindi nawawalan ng saysay ang saláh sa hindi pagkakasagawa sa mga sunnah na ito.

Kapag ninais mo na magsagawa ng saláh, ikaw ay magsasabi ng Alláhu akbar habang ikaw ay ganap na nakatayo. Bibigkasin nang malakas ng *imám* (namumuno sa saláh) ang lahat ng *takbír* (pagsasabi ng Alláhu akbar) upang marinig ito ng sinumang nasa likuran niya, at bibigkasin naman ito nang tahimik ng hindi imám sa saláh.

Sa pagsisimula ng takbír, iaangat ng nagdarasal ang mga kamay niya na nakadikit ang mga daliri hanggang sa kapantay ng mga balikat. Ang mga *ma'múm* (pinamumunuan sa saláh) naman ay bibigkas ng takbír matapos na malubos ng imám ang pagbigkas ng takbír niya.

Puna : Ang sinasasalitang bahagi ng saligan at kinakailangan sa saláh ay kinakailangang bigkasin sa tinig na kayang maiparinig ng nagsasagawa ng saláh sa sarili niya, pati na sa saláh na binibigkas nang tahimik. Ang pinakamababang malakas na pagbigkas ay ang maririnig ng iba at ang pinakamababang mahinang pagbigkas ay ang maririnig ng sarili.

Hahawakan ng nagsasagwa ng saláh sa pamamagitan ng kanang kamay niya ang kamay o ang pulsuhan ng kaliwa niya at ilalagay niya ang mga ito sa ilalim ng dibdib niya samantalang ang paningin niya naman ay nakatuon sa bahaging pagpapatirapaan niya. Pagkatapos ay bibigkasin niya ang *istiftáh* (panimulang panalangin sa saláh) sa pamamagitan ng ilang mga nasaad sa sunnah gaya ng : سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وتَعَالَى جَدُّكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ. ***subhánaka 'lláhumma wa bihamdika wa tabáraka 'smuka wa ta'álá jadduka wa lá iláha ghayruk*** (*Kaluwalhatian sa Iyo, o Alláh, at papuri sa Iyo. Mapagpala ang pangalan Mo, kataastaasan ang kabunyian Mo at walang totoong Diyos maliban sa Iyo*). Pagkatapos ay bibigkasin niya ang *isti'ádhah* (panalangin ng pagpapakupkop kay Allah) : أَعُوذُ باللهِ مِنِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ***a'údhu bi'lláhi mina 'shshaytáni 'rrajím*** (*Nagpapakupkop ako kay Allah laban sa Demonyong isinumpa*). Pagkatapos ay bibigkasin niya ang *basmalah* : بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ***bismi 'lláhi 'rrahmáni 'rrahím*** (*Sa ngalan ni Allah, ang Napakamaawain, ang Pinakamaawain*).

Hindi bibigkasin nang malakas ang lahat ng naunang nabanggit. Pagkatapos ay bibigkasin ang alFátihah. Hindi kinakailangan sa ma'múm na bumigkas ng alFátihah sa mga rak'ah na binibigkas nang malakas, bagkus kaibig-ibig para sa kanya na bigkasin nang tahimik ang alFátihah sa sandali ng mga pananahimik ng imám at sa mga rak'ah na hindi bumibigkas nang malakas. Pagkatapos ay bibigkas ng makakaya mula sa Qur'an. Lalakasan ng imám ang pagbigkas sa saláh sa subh (madaling-araw), at sa unang dalawang rak'ah ng saláh sa, maghrib (pagkalubog ng araw), at 'ishá' (gabi). Hihinaan ang pagbigkas sa sa mga rak'ah na iba pa rito.

Puna : Kaibig-ibig na bumigkas ng mga kabanata ng Qur'an ayon sa pagkakasunud-sunod ng mga kabanata at kinasusuklaman na baliktarin ang pagkakasunud-sunod. Ipinagbabawal ang pagbago sa pagkakasunud-sunod ng mga salita o mga talata sa iisang kabanata ng Qur'an.

Pagkatapos ay bibigkasin niya ang takbír habang iniaangat ang mga kamay niya at yuyukod siya. Ilalagay niya ang mga kamay niya sa mga tuhod niya na para bagang hinahawakan niya ang mga ito, habang pinaghihiwalay niya ang mga daliri niya. Iuunat niya ang likod niya at gagawin niya ang ulo niya na kapantay ng likod. Pagkatapos ay tatlong ulit beses siyang bibigkas ng: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ ***subhána rabbiya 'l'adhím*** (*Kaluwalhatian sa Panginoon ko, ang Dakila.*). Sa pamamagitan ng pagyukod na ito ay naaabutan ang isang rak'ah.

Puna: Ang oras ng pagsambit ng takbír at pagsabi ng سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ***sami'a 'lláhu liman hamidah*** (*Dininig ni Allah ang sinumang nagpuri sa Kanya.*) ay sa sandali ng pagsasagawa ng paglipat sa kasunod na posisyon, hindi bago o matapos magsagawa. Iyon ay ginagawa sa lahat ng mga takbír ng saláh. Kapag inantala ang takbír nang sinasadaya ay mawawalan ng saysay ang saláh.

Pagkatapos ay iaangat niya ang ulo habang nagsasabi ng:
سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ***sami'a 'lláhu liman hamidah*** habang inaangat niya ang mga kamay. Kapag nakatayo na siya nang tuwid ay magsasabi siya ng:
رَبَّنَا وَلَكَ الحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مِلْءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلْءَ الأَرْضِ وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ.
rabbaná wa laka 'lhamd hamdan kathíran tayyibam mubárakan fíhi mil'a 'ssamáwáti wa mil'a 'l'ard, wa mil'a má shi'ta min shay'im ba'd,
(Ang papuri ay ukol kay Allah, papuring marami, mabuti, nagpapala na makapupuno ng mga langit, makapupuno ng lupa at makapupuno ng anumang bagay na niloob Mo pagkatapos.)
Puna : Ang sandali ng pagsasabi ng **rabbaná wa laka 'lhamd** ay matapos malubos ang pagkakatayo mula sa pagkakayukod, hindi sa sandaling umaangat mula sa pagkakayukod.

Pagkatapos ay magpapatirapa habang nagsasabi ng takbír. Habang nakapatirapa, ilalayo niya ang mga bisig niya sa mga tagiliran niya, at ang tiyan niya sa mga hita niya. Ilalapag niya ang mga kamay niya kapantay ng mga balikat niya at nakatukod ang mga dulo ng mga paa, na nakaharap ang mga daliri ng mga kamay at mga paa sa qiblah. Pagkatapos ay tatlong ulit magsasabi ng:
سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى ***subhána rabbiya 'l'a'lá*** (*Kaluwalhatian sa Panginoon ko, ang Pinakamataas*).
Puna : Kinakailangang ang pagkakapatirapa ay batay sa pagdiit ng pitong bahagi ng katawan: ang mga dulo ng dalawang paa, ang dalawang tuhod, ang dalawang palad, at ang noo kasama ng ilong. Nawawalan ng saysay ang saláh sa pamamagitan ng sadyaang pagpapatirapa nang hindi nakadiit ang ilan sa pitong bahagi na ito, maliban kung may katanggap-tanggap na dahilan.

Pagkatapos ay iaangat niya ang ulo niya [samantalang nakaupo] habang nagsasabi ng takbír. Ang pag-upo sa pagitan ng dalawang patirapa ay may dalawang anyo:
1. ang upong *iftirásh*: ihihiga ang kaliwang paa [na nakaturo ang dulo sa gawing kanan] at uupo sa ibabaw nito habang nakatukod ang kanang paa samantalang nakabaluktot ang mga daliri na nakaturo sa qiblah.
2. ang upong nakatukod ang mga paa habang ang mga daliri ng paa ay nakaturo sa qiblah, samantalang nakaupo sa mga bukung-bukong.

[Habang nakaupo,] tatlong ulit siyang magsasabi ng **رَبِّ اغْفِرْ لِي** ***rabbi 'ghfir lí*** (*Panginoon ko, patawarin Mo ako*) at maaari siyang magdagdag ng وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْفَعْنِي وَارْزُقْنِي وَانْصُرْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي وَاعْفُ عَنِّي ***wa 'rhamní wa 'jburní wa 'rfa'ní wa 'rzuqní wa 'nsurní wa 'hdiní wa 'áfiní wa ''fu 'anní*** (*Kaawaan Mo ako, patnubayan Mo ako, tustusan Mo ako, pariwasain Mo ako at palusugin Mo ako, iangat Mo ako, tustusan Mo ako, iadya Mo ako, patnubayan Mo ako, palusigin Mo ako, at paumanhinan Mo ako.*). Pagkatapos ay magpapatirapa muli gaya ng una. Pagkatapos ay iaangat niya ang ulo niya habang nagsasabi ng takbír at babangon na nakatayo sa mga talampakan ng mga paa at isasagawa niya ang ikalawang rak'ah gaya ng una.
Puna : Ang pagbigkas ng Súrah alFátihah ay kapag nakatayo na. Kaya kapag sinimulan ang pagbigkas nito bago malubos ang pagtayo, kailangang ulitin ito matapos na malubos ang pagtayo dahil kung hindi ay mawawalan ng saysay ang saláh.

Kapag natapos na sa dalawang rak‘ah ay uupo ng upong iftirásh para sa unang tashahhud. Ipapatong ang kaliwang kamay sa kaliwang hita at ang kanang kamay sa kanang hita. Ikukuyom ang hinliliit at ang palasingsingan, iipitin ng hinlalaki ang hinlalato, at ipantuturo ang hintuturo. Bibigkasin ang Unang Tashahhud:

التَّحِيَّاتُ لله، والصَّلَوَاتُ والطيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النِبيُّ وَرَحْمَةُ الله وبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وعَلَى عِبَادِ الله الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لا إلهَ إلا الله، وأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ ورَسُولُهُ. ***attahíyátu lilláhi wa 'ssalawátu wa 'ttayyibát, assalámu ‘alayka ayyuha 'nnabíyu wa rahmatu 'lláhi wa barakátuh, assalámu ‘alayná wa ‘alá ‘ibádi 'lláhi 'ssálihín, ashhadu an lá iláha illa 'lláh, wa ashhadu anna muhammadan ‘abduhu wa rasúluh*****.**

(Ang mga pagbati ay ukol kay Allah, at ang mga dasal at mga mabuting gawa. Ang kapayapaan ay sumaiyo, o Propeta, at ang awa ni Allah at ang biyaya Niya. Ang kapayapaan nawa ay sa kanya at sa mga matuwid na lingkod ni Allah. Sumasaksi ako na walang [totoong] Diyos kundi si Allah, nag-iisa Siya, wala Siyang katambal; at sumasaksi rin ako na si Muhammad ay Lingkod Niya at Sugo Niya.)

Pagkatapos ay tatayo, kung ang saláh ay tatluhan o apatang rak‘ah, habang nagsasabi ng takbír at inaangat ang mga kamay. Isasagawa ang nalalabing rak‘ah nang gayon din ngunit alFátihah na lamang ang bibigkasin at hindi ito bibigkasin nang malakas.

Pagkatapos ay uupo para sa Huling Tashahhud, kung ang saláh ay tatluhan o apatang rak‘ah, ng upong *tawarruk*. Ito ay may tatlong anyo na pawang tumpak : **1.** Ihihiga ang kaliwang paa at ilalabas ito sa dakong kanan niya **sa ilalim** ng lulod niya habang **nakatukod** ang kanang paa niya at ang pigi niya niya ay nakaupo sa lapag, **2.** Ihihiga ang kaliwang paa at ilalabas ito sa dakong kanan niya **sa ilalim** ng lulod niya habang **nakahiga** ang kanang paa niya at ang pigi niya ay nakaupo sa lapag, **3.** Ihihiga ang kaliwang paa at ilalabas ito sa dakong kanan niya **sa pagitan** ng lulod at hita niya at ang pigi niya ay nakaupo sa lapag. Hindi uupo ng upong tawarruk kung hindi sa huling pag-upo ng saláh na may dalawang tashahhud. Pagkatapos ay sasabihin ang Unang Tashahhud. Pagkatapos ay bigkasin ang Salawát:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كما صَلَّيْتَ عَلَى إبراهِيم وَعَلَى آلِ إبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إبْـرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إبْـرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

Alláhumma salli ‘alá muhammadin wa ‘alá áli Muhammad, kamá sallayta ‘alá ibráhíma wa ‘alá áli ibráhím, innaka hamídum majíd. Alláhumma bárik ‘alá muhammadin wa ‘alá áli muhammad, kamá bárakta ‘alá ibráhím, wa ‘alá áli ibráhím, innaka hamídum majíd**.**

(*O Allah, basbasan Mo si Muhammad at ang mag-anak ni Muhammad gaya ng pagbasbas Mo kay Ibrahim at sa mag-anak ni Ibrahim; tunay na Ikaw ay Kapuri-puri, Maluwalhati. O Allah, pagpalain Mo si Muhammad at ang mag-anak ni Muhammad gaya ng pagpala Mo kay Ibrahim at sa mag-anak ni Ibrahim; tunay na Ikaw ay Kapuri-puri, Maluwalhati.*)

Kaibig-ibig na manalangin pagkatapos niyon ng ilang panalanging nasaad sa Hadíth, gaya ng:

أَعُوذُ بِاللهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَةِ المَحْيَا والمَمَاتِ وفِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ. ***A‘údhu billáhi min ‘adhábi 'nnár, wa ‘adhábi 'lqabri, wa fitnati 'lmahyá wa 'lmamáti, wa fitnati 'lmasíhi 'ddajjál*****.**

(*Nagpapakupkop ako kay Allah laban sa pagdurusa sa Apoy, sa pagdurusa sa libingan, sa tukso ng buhay at kamatayan, at sa tukso ng Bulaang Kristo.*)

Pagkatapos ay babati sa unang pagkakataon sa dakong kanan niya, na nagsasabi: السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ الله ***Assalámu ‘alaykum wa rahmatu 'lláh*** (Ang kapayapaan ay sumainyo at ang awa ni Allah), at babati rin sa ikalawang pagkatataon sa dakong kaliwa naman niya.

Kapag nakabati na ay bibigkas siya ng du‘á’ na nasaad sa Hadíth habang siya ay nakaupo sa pinagdasalan niya.

Ang Hinihiling ng Kaalaman ay ang Paggawa

Ang kaalamang walang gawa ay pinupulaan ni Allah, ng Sugo Niya, at ng mga Mu'min. Nagsabi si Allah (61:2-3): ***"O mga sumampalataya, bakit ninyo sinasabi ang hindi ninyo ginagawa? Malaking pagkamuhi para kay Allah na sabihin ninyo ang hindi ninyo ginagawa."***

Nagsabi si Abú Hurayrah (kahabagan nawa sila ng Allah): "*Ang paghahalintulad sa kaalamang hindi ginagawa ay katulad ng kayamanang hindi nagugugol mula rito ang alang-alang sa landas ni Allah.*"

Nagsabi si alFudayl, kaawaan siya ni Allah : "*Ang nakaaalam ay hindi titigil sa pagiging mangmang sa nalaman niya malibang isagawa niya ito.*"

Nagsabi naman si Málik ibnu Dínár, kaawaan siya ni Allah: "*Makatatagpo ka ng lalaking hindi pa nagkakamali sa pagbigkas ng isang titik samantalang ang gawain niya ay mali lahat.*"

Kapatid na Muslim:

Pinadali nawa ni Allah para sa iyo ang pagbasa sa mapakikinabangang aklat na ito. Manatili nawa ang bunga ng pagbabasa mo, at ito ay ang paggawa ayon sa nasaad dito.

■ Nakabasa ka na ng ilang bahagi ng Qur'an at pagpapaliwanag nito. Kaya magsigasig ka sa paggawa ayon sa nalaman mo na mga kahulugan nitong mga talata ng Qur'an sapagkat tunay na ang mga Kasamahan ng Propeta (sallal láahu ´alaihi Wa sallam) ay nagpapabigkas sila mula sa Sugo ni Allah (sallal láahu ´alaihi Wa sallam) ng sampung talata ng Qur'an at hindi nila kinukuha ang ibang sampung talata ng Qur'an malibang naisagawa nila ang nasaad doon na kaalaman at gawain. Sinabi nila: "Kaya nalaman namin ang kaalaman at ang paggawa" na gaya nga ng pag-uudyok ng Batas ng Islam doon. Nagsabi si Ibnu 'Abbás (kahabagan nawa sila ng Allah) hinggil sa sinabi ni Allah **(2:121)** : ***binibigkas ito nang totoong pagbigkas*** : sinusunod nila ito ng totoong pagsunod. Nagsabi naman si alFudayl: "Ibinaba ang Qur'an upang isagawa lamang ngunit ginawa ng mga tao ang pagbigkas nito bilang isang gawain."

■ Nakabasa ka na rin ng ilang bahagi ng Sunnah ng Propeta (sallal láahu ´alaihi Wa sallam) kaya magdali-dali ka sa pagtugon at paggawa sapagkat tunay na ang mga matuwid na Kalipunang Islam ay walang natutunan na anuman malibang nag-uunahan sila sa pagpapatupad nito at pag-aanyaya tungo rito, bilang pagsunod sa sinabi ng Propeta (sallal láahu ´alaihi Wa sallam): ***"Kapag nag-utos ako sa inyo ng isang utos ay isagawa ninyo ito ng makakaya ninyo at ang anumang sinaway ko sa inyo ay iwasan ninyo ito."*** [1] at bilang pangamba sa masakit na parusa ni Allah ayon sa sinabi Niya **(24:63)**: ***"Kaya mag-ingat ang mga sumasalungat sa utos niya na baka dapuan sila ng isang pagsubok o dapuan sila ng isang masakit na pagdurusa."*** Kabilang sa mga halimbawa nito ay ang sumusunod:

● Ang ina ng mga Mu'min na si Umm Habíbah (kahabagan nawa sila ng Allah) ay nagsasalaysay ng isang Hadíth: ***"Ang sinumang magdasal ng labindalawang rak'ah sa araw at gabi ay magpapatayo para sa kanya dahil sa mga ito ng isang bahay sa Paraiso."*** [2] Sinabi ni Umm Habíbah: "Kaya hindi ko na itinigil ang mga ito magbuhat nang narinig ko ang mga ito mula sa Sugo ni Allah (sallal láahu ´alaihi Wa sallam)."

● Si Ibnu 'Umar (kahabagan nawa sila ng Allah) ay nagsasalaysay ng isang Hadíth: ***"Hindi karapat-dapat sa taong Muslim na may bagay na itatagubilin niya hinggil doon na magpapagabi ng tatlong gabi kung hindi nakasulat ang tagubilin niya."*** [3] Pagkatapos ay sinabi niya: "Walang nagdaang gabi sa akin magbuhat nang narinig ko ang Sugo ni Allah (sallal láahu ´alaihi Wa sallam) na nagsabi niyon na malibang taglay ko ang tagubilin ko."

---

[1] Isinalaysay ito nina Imám alBukhárí at Imám Muslim.
[2] Isinalaysay ito ni Imám Muslim.
[3] Isinalaysay ito ni Imám Muslim.

● Nagsabi si Imám Ahmad, kaawaan siya ni Allah: “Wala akong naisulat na hadíth malibang naisagawa ko iyon, hanggang sa nakarating sa akin ***na ang Propeta ay nagpagamot sa pamamagitan ng hijámah***[1] ***at nagbigay kay Abú Taybah ng isang Dínár*** kaya nagbibigay ako sa hajjám ng isang Dínár nang nagpagamot ako sa pamamagitan ng hijámah.”

● Nagsabi si Imám alBukhárí, kaawaan siya ni Allah: “Hindi ako nanlibak sa isa man magbuhat nang nalaman ko na ang panlilibak ay bawal. Tunay na ako ay umaasa na makakatagpo ko si Allah na hindi Niya ako pananagutin na ako ay nanlibak sa isa.”

● Nasaad sa Hadíth: ***“Ang sinumang bumigkas ng Áyatulkursí pagkatapos ng bawat saláh ay walang makapipigil sa kanya sa pagpasok sa Paraiso kundi ang mamatay siya.”*** [2] Nagsabi si Imám Ibnu alQayyim, kaawaan siya ni Allah: “May umabot sa akin tungkol kay Shaykh al’Islám na siya ay nagsabi: Hindi ko itinigil iyon pagkatapos ng bawat saláh malibang dahil sa pagkalimot o gaya niyon.”

■ Pagkatapos ng kaalaman at paggawa ay kailangan ang pag-anyaya tungo sa ibiniyaya sa iyo ni Allah at na huwag mong pagkaitan ang sarili mo ng kabayaran at huwag pagkaitan ang iba ng kabutihan. Nagsabi ang Propeta (sallal láahu ´alaihi Wa sallam): ***“Ang sinumang nagturo ng isang mabuti ay magkakaroon siya ng tulad sa kabayaran ng nagsasagwa niyon.”*** [3] Nagsabi pa siya (sallal láahu ´alaihi Wa sallam): ***“Ang pinakamabuti sa inyo ay ang nag-aral ng Qur’an at nagturo nito.”*** [4] Nagsabi pa siya (sallal láahu ´alaihi Wa sallam): ***“Magparating kayo tungkol sa akin kahit lamang na isang talata.”*** [5] Ayon sa dami ng pakikilahok sa kabutihan darami at lalaki para sa iyo ang kabayaran at magpapatuloy para sa iyo ang mga magandang gawa sa buhay at matapos ang kamatayan. Nagsabi ang Propeta (sallal láahu ´alaihi Wa sallam): ***“Kapag namatay ang tao ay napuputol buhat sa kanya ang gawain niya maliban sa tatlo: maliban sa kawanggawang nagpapatuloy, o kaalamang napakikinabangan, o anak na matuwid na dumadalangin para sa kanya.”*** [6]

Pagliliwanag : Binibigkas natin ang alFátihah nang higit sa labimpitong ulit bawat araw. Nagpapakupkop tayo laban sa mga kinagalitan at mga naliligaw, pagkatapos ay tumutulad tayo sa kanila sa mga gawain nila. Tinatalikdan natin ang pag-aaral at nagsasagawa tayo ayon sa kamangmangan, kaya nakawawangis natin ang mga Kristiyanong naliligaw; o nag-aaral tayo at hindi nagsasagawa, kaya nakawawangis natin ang mga Hudyong pinagalitan!

Hinihiling natin kay Allah na tustusan kami at ikaw ng kaalamang napakikinabangan at gawang matuwid.

Si Allah at ang Sugo Niya ay higit na nakaaalam. Basbasan ni Allah at pangalagaan ang pinuno natin at minamahal nating si Muhammad sampu ng mag-anak niya at lahat ng mga Kasamahan niya.

---

[1] Isang uri ng panggagamot na palasak noon sa mga bayang Muslim na isinasagawa sa pamamagitan ng paggawa ng maliit na hiwa sa isang bahagi ng katawan at pinapatungan ng isang tasa upang mapalabas ang masamang dugo. Ang nanggagamot sa pamamagitan nito ay tinatawag na hajjám.
[2] asSunnan alKubrá.
[3] Isinalaysay ito ni Imám Muslim.
[4] Isinalaysay ito ni Imám alBukhárí.
[5] Isinalaysay ito nina Imám alBukhárí at Imám Muslim.
[6] Isinalaysay ito ni Imám Muslim.